

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Lovsekretariat

Dato: 4. november 2011
Enhed: Retsstillingsenheden
Sagsbeh.: SUMCVA
Sags nr.: 1112093
Dok nr.: 697858

Medlem af Folketinget Liselott Blixt (DF) har den 27. oktober 2011 stillet følgende spørgsmål nr. S 418 til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. S 418:

"Hvad er ministerens holdning til at ændre sundhedsloven, så man kan behandle inhabile demente?"

Svar:

Hvis en varigt inhabil – dement, udviklingshæmmet, retarderet eller tilsvarende – i ord eller handling er i stand til at tilkendegive, at vedkommende ikke vil behandles, er der uanset eventuelt samtykke fra værge eller pårørende ikke hjemmel til at gennemføre selv simpel behandling af en lidelse.

Der kan f.eks. være tale om en udviklingshæmmet diabetiker med et fodsår, som skal behandles, inden der opstår koldbrand i foden, en retarderet, som er faldet og har brækket en arm, som ubehandlet vil resultere i smerter og nedsat førlighed, eller anlæggelse af urinkateter pga. urinretention som følge af forstørret prostata hos en mandlig patient med varig nedsat psykisk funktionsevne. Andre typer af behandling, som sundhedspersonalet må afstå fra at iværksætte, kan være øjendrypning, blodprøvetagning og indtagelse af hjerte- og epilepsimedicin – med andre ord ofte elementær sundhedsbehandling.

Reelt set kan det dog dreje sig om alle mulige former for diagnosticering eller behandling af sygdomme og lidelser hos alle grupper af varigt inhabile.

Sundhedspersonalet kan efter patientens afvisning vedholdende forsøge at opnå samtykke fra patienten, men er der stadig en artikuleret modstand fra patienten, må man fortsat afstå fra at behandle.

Den gældende retstilstand kan medføre, at i forvejen svage patienter uforvarende påfører sig selv unødigt lidelse, som ofte nemt og måske endda smerte- og bivirkningsfrit ville kunne undgås.

Samtidig risikerer sundhedspersonalet at pådrage sig et ansvar, hvis der alligevel – og alene af hensyn til patientens helbred – iværksættes behandling.

Det Ethiske Råd har nu – på forespørgsel af den tidligere regering – foretaget en grundig overvejelse af problemstillingen. Rådet støtter, at det skal være muligt at behandle varigt inhabile, som afviser at lade sig behandle.

Jeg har noteret mig, at rådet bakker op om ministeriets opfattelse, hvorefter en sådan omsorg for de svageste patienter i givet fald udøves i respekt for fundamentale retssikkerhedsgarantier, herunder klageadgang, og nødvendige kontrolforanstaltninger såsom journalføring.

Jeg er positivt indstillet over for en lovændring, og jeg vil snarest muligt mødes med de berørte fagorganisationer, herunder Lægeforeningen og Dansk Sygeplejeråd, og med patientrepræsentanter.

Med venlig hilsen

Astrid Krag / Carlo V. Andersen